GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḎI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe treĭ lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 113. Duminecă, 24 Maiu (5 Iunie). 1887.

Din causa S-telorŭ serbătorĭ ale Rusaliilorŭ ḍiarulŭ nu va apare până Marţi séra

Adunarea generală

a alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ Braşovului.

Braşovŭ, 23 Maiu (4 Iuniu) a. c.

Erĭ, Vinerĭ, în 22 Maiu (3 Iuniu), s'a ţinutŭ în sala hotelului Nr. 1 din locŭ adunarea generală a alegĕtorilorŭ românĭ din oraşulŭ şi comitatulŭ Braşovului, la care au luatŭ parte vr'o 300 de alegĕtorĭ. Alegĕtorii din Braşovŭ au asistatŭ în frumosŭ numĕrŭ, cu preoţii şi inteligenţa lorŭ. Comunele au fostŭ bine represintate de fruntaşii lorŭ ţĕranĭ şi de preoţii lorŭ. La mesa presidiului era biroulŭ comitetului electoralŭ, centralŭ.compusŭ din : Preşedintele, vice preşedinţii : *Simeonŭ Damianu* şi Dr. *George Baiulescu* şi secretarii: *Andreiu Bârseanu* şi *Stefanŭ Bobancu.*

Au fostŭ de faţă la adunare şi d. căpitanŭ alŭ oraşului *Fr. Hiemesch*, ér dintre diarişti d. redactorŭ alŭ ḍiarului „Kronstädter Zeitung“ *Iosifŭ Filtsch.*

Adunarea s'a deschisŭ la $2^1/_4$ ore de către preşedintele *Dr.* **Aurel Mureşianu** printr'o vorbire cam de cuprinsulŭ următorŭ:

Onorată adunare! Iubiţĭ alegĕtorĭ! Chematŭ prin încrederea comitetului ales de d-vostră în adunarea generală trecută, de a conduce afacerile alegĕtorilorŭ români din oraşulŭ şi comitatulŭ Braşovŭ, sunt consciu de greutatea misiunei şi de marea rĕspundere ce amŭ luat'o asupra'mĭ şi împreună cu mine şi ceilalţĭ membri ai biuroului, carĭ mĕ încunjură. Suntemŭ consciĭ de acéstă greutate şi rĕspundere, pentru că trăimŭ într'unŭ timpŭ de grea crisă pentru poporulŭ nostru şi d-vóstră, d-lorŭ alegĕtorĭ, representaţĭ o parte însemnată din acestŭ poporŭ, care se luptă pentru a-şĭ croi o sórte mai bună. Aţĭ luptatŭ şi d-vóstrĕ, d lorŭ alegĕtorĭ, aţĭ jertfitŭ multŭ pentru ca poporulŭ românŭ sĕ se lumineze prin scólă, aţĭ lucratŭ împreună cu toţĭ Românii spre a pune temeliă viitorului nostru ca poporŭ românescŭ.

Când ḍicemŭ poporŭ, ce 'nţelegemŭ noi, d-lorŭ? Este originea nóstră, este limba nóstră, suntŭ datinile nóstre comune, care ne facŭ sĕ fimŭ unŭ poporŭ? Nu, d-lorŭ, tóte acestea nu suntŭ de ajunsŭ, ca sĕ facă din noi unŭ poporŭ; căcĭ atuncĭ poporŭ arŭ fi şi semințiile nomadice, care pribegescŭ în lume străbătândŭ ţĕrile fără nicĭ unŭ căpĕtâiu. Pentru ca cu dreptŭ cuvêntŭ sĕ ne putemŭ numi poporŭ românescŭ, trebue pe lângă origine, limbă şi datine românescĭ sĕ ne simţimŭ şi sĕ ne recunóscemŭ ca unŭ întregŭ, trebue sĕ avemŭ consciinţa şi sentimentulŭ de unitate. Numai simţindu-ne una cu toţĭ Românii din Ardelŭ şi Ungaria se nasce în noi consciinţa de Românŭ, de poporŭ şi de naţiă românéscă, se nasce în noi simţulŭ de unitate a intereselorŭ nóstre naţionale.

D-lorŭ alegĕtorĭ! Intre însuşirile bune ale poporului nostru este şi însuşirea, că elŭ iubesce dreptatea şi adevĕrulŭ, le iubesce aşa de tare, încâtŭ de multe orĭ trece tóte marginile şi ajunge a-şĭ jertfi chiar dreptulŭ sĕu din pré marele respectŭ pentru dreptulŭ altora, şi-lŭ jertfesce numai ca sĕ 'mpace lăcomia streinului. É'ă déră, d-lorŭ, că una din cele mai frumóse însuşirĭ ale poporului nostru ne póte fi spre stricăciune, décă nu vomŭ stărui împreună cu toţii, sĕ sădimŭ în inimile nóstre consciinţa de sine şi de drepturile nóstre. Numai acéstă consciinţă, că avemŭ după tóte legile dumneḍeescĭ şi firescĭ drepturĭ, pe care nu numai nouĕ nu ne este ertatŭ a-le instrăina, dér nicĭ altora nu le este ertatŭ a-le călca, numai acéstă nobilă consciinţă, ḍicŭ, ne face Românĭ în adevĕratulŭ înţelesŭ alŭ cuvêntului; numai ea ne învaţă, ca în bine şi în rĕu, în bucuriă ca şi în nĕcazurĭ, sĕ fimŭ una cu toţii, toţĭ pentru unulŭ şi unulŭ pentru toţĭ, unŭ poporŭ, o naţiune consciă de drepturile şi de interesele sale.

Astfelŭ vomŭ întări şi vomŭ face sĕ se respecteze voinţa nóstră naţională, voinţa poporului românŭ. Dér îmĭ veţĭ ḍice, că şi Ungurii au o voinţă a lorŭ, voinţă pe care o simţimŭ destulŭ de durerosŭ, că a apucatŭ pe o cărare prăpăstiósă; au şi conlocuitorii noştri Sasĭ o voinţă, şi ei, cu tóte că au părăsitŭ în anii de tristă aminitire 1865—1867 tĕrĕmulŭ din care isvorau drepturile lorŭ naţionale, autonomia Ţĕrii Ardealului, ţinŭ încă cu tăriă la individualitatea lorŭ naţională; aşa mai au o voinţă şi Sêrbii, Slovacii şi tote popórele ce constitue acestŭ statŭ.

Décă suntŭ atâtea voinţe, veţĭ întreba, cum sĕ vorŭ împăca ele] unele su aitele, mai alesŭ când Ungurii voescŭ sĕ trapă totŭ jarulŭ la óla lorŭ şi nu vréu sĕ ţină semă de voinţa şi de interesele celorlalte popóre?

Nu se vorŭ împăca niciodată aceste voinţe, aceste interese deosebite, pe câtŭ timpŭ unii în pofta lorŭ de a domnì şi în lăcomia lorŭ, vorŭ impune cu forţa voinţa lorŭ celorlalţĭ şi vorŭ trage la sine tóte folósele, ér aceştia, cei asupriţĭ, vorŭ suferi tóte aceste nelegiuirĭ, fără aşĭ apĕra voinţa şi interesele lorŭ, luptândŭ cu bărbăţiă pentru a face sĕ fiă respectate.

Numai prin luptă, domnilorŭ alegătorĭ, printr'o neobosită şi energică luptă putemŭ sĕ dobêndimŭ recunóscerea drepturilorŭ nóstre, numai astfelŭ putemŭ nădăjduì că se va pute restabilì odată pacea între voinţa diferitelorŭ popóre ale acestui statŭ, ca sĕ dobêndimŭ o voinţă generală întemeiată pe împăcarea intereselorŭ deosebite ale tuturorŭ, pe dreptŭ şi lege, care sĕ le cuprindă pe tóte.

Numai pe calea acésta se va pute câştiga în statulŭ poliglotŭ în care trăimŭ adevĕrata espresiune pentru ceea ce numimŭ noi în termenii constituţionalĭ: suveranitate a poporului.

Adversarii noştri ne totŭ vinŭ cu constituţia şi pretindŭ, că guvernulŭ este liberalŭ şi că în acestŭ statŭ se respectéză dreptulŭ. Óre aşa sĕ fiă, d-lorŭ alegătorĭ?

Décă aşa ar fi, atuncĭ constituţia ar trebui sĕ representeze învoirea tuturorŭ mădularelorŭ statului, o înţelegere a totalităţii, a tuturorŭ voinţelorŭ, despre ceea ce este mai cu minte, mai bunŭ şi mai dreptŭ pentru ele. Acésta ar fi înalta chiămare a constituţiei.

Este aşa la noi domnilorŭ? Nu vedeţĭ d-vóstrĕ, nu semţimŭ noi cu toţii destulŭ de amarŭ, că trei milióne de Românĭ, carĭ formézā o unitate, unŭ factorŭ fórte însemnatŭ în statŭ, sunt scoşĭ cu totulŭ din cadrulŭ constituţiei, sunt osêndiţi la umilitorulŭ rolŭ de sclavĭ ai celorŭ ce au puterea în mână? Unde avemŭ noi Românii, după aşedămintele şi guvernarea de aḍĭ, putinţa de a ne esprima voinţa nóstră în viaţa publică a statului? Unde putemŭ sĕ ne îngrijimŭ în linişte şi neîmpedecaţĭ interesele desvoltării neamului nostru?

Domnilorŭ alegĕtorĭ! Sunteţĭ adunaţĭ aicĭ într'unŭ numĕrŭ destulŭ de frumosŭ, ceea ce dovedesce interesarea d vóstre de afacerile nóstre naţionale, dér, vĕ întrebŭ, décă ar fi cu dreptate, décă interesele de vieţă ale poporului românŭ ar fi câtŭ de puţinŭ respectate sub regimulŭ de faţă, nu ar trebui sĕ fiă îndoitŭ şi întreitŭ numĕrulŭ alegĕtorilorŭ românĭ din acestŭ comitatŭ de frunte alŭ Ardélului?

Adversarii nostri ḍicŭ, că au făcutŭ „unia“ cu Ţéra ungurescă, dér susţinŭ în modŭ cerbicosŭ o lege electorală cu totulŭ deosebită pentru Ardélŭ, care se trage din veculŭ trecutŭ, când Românulŭ era încă iobagiu şi n'avea nicĭ celŭ mai micŭ dreptŭ, o lege care e făcută numai pentru nemeşii ungurĭ ardelenĭ şi care despóiă pe Românŭ de celŭ mai capitalŭ dreptŭ constituţionalŭ. Şi de ce credeţĭ că susţinŭ ei acésta lege, cu totă „unia“ ce pretindŭ că au sĕvêrşit'o? — Pentru ca Românulŭ sĕ nu aibă nicĭ cea mai mică putinţă de a lua şi elŭ parte prin ómenii lui de încredere la îngrijirea afacerilorŭ comune, pentru ca voinţa nóstră naţională sĕ nu se pótă manifesta nicĭ într'unŭ chipŭ.

Şi totuşĭ maioritatea dela putere nu se sfiesce a se lăuda, că ea esprimă voinţa generală, voinţa statului şi că ea representă opiniunea publică.

Maioritatea tiszaistă de aḍĭ nu esprimă, domnilorŭ, nicĭ de faptŭ, nicĭ în puterea teoriei constituţionale, suveranitatea poporului acestui statŭ, ca totalitate, ea nu represintă nicĭ opiniunea publică. In opiniunea publică trebue sĕ se manifesteze voinţa generală. Ca maioritatea sĕ esprime voinţa generală, trebue sĕ ia parte la ea câtŭ mai mulţĭ, trebue ca ea sĕ respecteze unitatea voinţei celorŭ mulţĭ, carĭ constitue statulŭ. Dér maioritatea de aḍĭ representă numai voinţa poporului maghiarŭ şi nicĭ acésta nu o representă curatŭ şi nefalsificatŭ, ér câtŭ pentru voinţa poporului românŭ, a milióнelorŭ de popóre nemaghiare, ea nu numai că nu este respectată, der este călcată în picióre şi prigonită în modulŭ celŭ mai barbarŭ.

Contra acestui curentŭ primejdiosŭ, care vrea sĕ ne nimicéscă esistenţa naţională în acestŭ statŭ, este aḍi datoria nóstră a tuturorŭ de a lupta umĕrŭ la umĕrŭ. Vedeţĭ dér, d-lorŭ alegĕtorĭ, ce importantă este chemarea d-vóstrĕ şi ce multŭ preţŭ trebue sĕ punŭ eu, trebue sĕ pună fiecare Românŭ bine-simţitorŭ pe lucrarea d-vóstrĕ.

Sciţĭ fórte bine, că noi Românii din Ţéra Ardealului ne-amŭ bucuratŭ înainte de a veni la putere adversarii noştri, de o stare mai bună, de drepturĭ politice naţionale. Ce s'a făcutŭ din tóte acestea? Astăḍĭ nu mai putemŭ rĕsufla de multele prigonirĭ nicĭ în şcólă nicĭ în biserică. Unde credeţĭ că arŭ puté duce tóte acestea, décă nu ne vomŭ opune din tóte puterile nóstre planurilorŭ de nimicire ale contrarilorŭ românismului? Cine sĕ ne ia în apĕrare, décă nu noi înşine?

Aşŭ dori din sufletŭ sĕ mĕ potŭ convinge, că fiăcare dintre d-vóstră este deplinŭ pĕtrunsŭ de chemarea lui ca alegĕtorŭ în aceste vremurĭ grele. Póte că se va fi găsitŭ unulŭ seu altulŭ, care când a auḍitŭ de adunarea de aḍĭ sĕ fi ḍisŭ: „Dér ce sĕ mai mergŭ la adunare, că totŭ nu putemŭ face nicĭ o ispravă.“ Cei ce s'ar gândi astfelŭ, suntŭ în mare rĕtăcire şi pĕcătuescŭ în contra némului românescŭ, şi sincerŭ vĕ mărturisescŭ că, décă aşŭ sci că toţĭ gândiţĭ astfelŭ şi că nicĭ o ispravă nu putemŭ face, atuncĭ mai bucurosŭ m'aşŭ duce in fundulŭ Asiei, de unde au venitŭ duşmanii noştri, ca sĕ nu vĕdŭ cu ochii ruşinea neamului meu, care ar voi astfelŭ sĕ se pĕrăsescă pe sine însuşĭ! Dér suntŭ convinsŭ, d-lorŭ alegĕtorĭ, că nu cugetaţĭ astfelŭ, ci că ardeţĭ de dorulŭ de a vede lupta pentru recâştigarea drepturilorŭ nóstre încununată de succesŭ:

In acéstă firmă convingere, vĕ ḍicŭ, d-lorŭ alegĕtorĭ, din inimă curată românéscă unŭ: bine aţĭ venitŭ! şi declarŭ adunarea deschisă.

După discursulŭ de deschidere întreruptŭ de dese aplause urmă raportulŭ despre constituirea comitetului electoralŭ centralŭ alŭ alegătorilorŭ din comitatulŭ Braşovului, din partea d-lui secretarŭ alŭ comitetului *Andreiu Bârseanu.* (A se vedé „Gaz. Trans.“ Nr. 103.)

S'a luatŭ la cunoscinţă.

A urmatŭ punctulŭ 2 alŭ ordinei de ḍi: raportulŭ delegaţilorŭ trimişĭ la conferenţa generală electorală din Sibiiu despre resultatele acestei conferenţe. Preşedintele fiindŭ însărcinatŭ din partea colegilorŭ sĕi cu acestŭ raportŭ, a cedatŭ presidiulŭ d-lui vice-preşedinte *Simeonŭ Damianu* şi şĭ-a făcutŭ darea de sémă.

A esplicatŭ hotărîrile conferenţei şi în acelaşĭ timpŭ şi programa naţională stabilită la 1881 şi susţinută de conferenţele dela 1884 şi 1887; a combătutŭ în specialŭ acusările adversarilorŭ, că prin postulatulŭ autonomiei Ţĕrii Ardelului, noi Românii amŭ voi sĕ ne rupemŭ de acestŭ statŭ, arătândŭ că tocmai prin autonomiă se va întărì statulŭ, căcĭ atuncĭ se vorŭ puté împăca naţionalităţile din Ardealŭ avêndŭ o adevĕrată representanţă a poporului, care sĕ cunóscă durerile şi nĕcazurile lorŭ. In fine a arătatŭ cu deamĕnuntulŭ motivele pentru carĭ conferenţa din Sibiiu a decisŭ ca Românii din Ardélŭ *sĕ nu ia parte la alegerile dietale* şi a accentuatŭ dorinţa esprimată de conferenţă ca toţĭ alegĕtorii românĭ sĕ fiă solidarĭ în esecutarea hotărîrilorŭ ei.

Raportulŭ a fostŭ primitŭ cu vii aprobărĭ din partea adunărei.

După terminarea raportului ia cuvêntulŭ părintele **Vasile Voina**, unulŭ din delegaţii la conferenţa din Sibiiu, şi ḍise între altele:

Domnilorŭ alegĕtorĭ! Nimicŭ nu-i priesce omului mai bine, decâtŭ când are în casa propriă linişte şi dragoste. Aibă nĕcasurĭ câtŭ de multe, când are aceste douĕ bunurĭ, le pórtă cu uşurinţă. E tristŭ şi durerosŭ, că aceste douĕ bunurĭ ne lipsescŭ nouĕ aicĭ în ţéră şi vai! multă lipsă amŭ avé noi de ele în împrejurările cele critice în carĭ trăimŭ astăḍĭ, căcĭ niciodată nĕcasurile nu ne-au copleşitŭ aşa tare ca acum.

Greutăţile ce ni le impune statulŭ, mulţămită pĕ

cătósei administrațiunĭ, devinŭ totŭ mai marĭ și aprópe nesuportabile; pe de altă parte noi totŭ îndĕrĕptŭ dămŭ; economulŭ sĕrăcesce, comerciantulŭ îșĭ perde capitalulŭ, muncitorulŭ nu are ce câștiga, preoțimea de asemenea sĕrăcesce cu ei dimpreună și astfelŭ dela opincă, dela talpa țĕrei, până susŭ se ține lanțŭ miseria.

Nĭ-ar fi peste capŭ atâta miseriă, dér nu, trebue sĕ mai suferimŭ neajunsurĭ și în urma neînțelegerilorŭ și discordiei ce esistă între noi și conlocuitorii noștri maghiarĭ. Și pentru ce esistă aceste neînțelegerĭ? Numai pentru că noi voimŭ sĕ păstrămŭ aceea ce insușĭ Dumnedeu Sfântulŭ ne porunceșce sĕ păstrămŭ; numai pentru că ceremŭ dreptulŭ nostru, ceea ce, décă nu amŭ face-o, amŭ fi o cétă de netrebnicĭ și n'amŭ mai fi vred nicĭ sĕ purtămŭ numele de nația românéscă. (Aplause).

Noi voimŭ sĕ ne păstrămŭ dulcea nóstră limbă, ce amŭ moștenit'o dela părinții noștri; voimŭ sĕ remânemŭ aceea ce ne-au născutŭ mamele nóstre și ceremŭ ca și noi sĕ fimŭ egalŭ îndreptățițĭ cu conlocuitorii noștri maghiarĭ, pentru că și noi luămŭ parte la greutățile ce ni le impune statulŭ, ca și ei. Și noi plătimŭ dare, ca și ei, ér când patria e în periculŭ fii noștri îșĭ varsă sângele pentru ea.

Tóte datorințele de cetățeanŭ ni-le facemŭ și cu tóte acestea suntemŭ persecutațĭ în patria nóstră! Câțĭ ómenĭ de ai noștri n'au sĕrăcitŭ crescêndu-șĭ copii pe la studii, și după ce aceștia șĭ au isprăvitŭ studiile, nu au avutŭ unde șĭ pleca capulŭ, ci au trebuitŭ sĕ se ducă în lume sĕ-șĭ câștige pânea. Privițĭ la România vecină, că e plină de frațĭ de ai noștri, carĭ șĭ-au făcutŭ studiile cu banii muncii nóstre, și numai acolo îșĭ potŭ câștiga pânea, căcĭ aicĭ în patria lorŭ natală nu au putută Ér pe de altă parte aicĭ la noi amploiațimea întregă — cu prea puține escepțiunĭ — e recrutată dintre conlocuitorii maghiarĭ, din carĭ partea cea mai mare nu cunoscŭ datinele și limba poporului nostru și mulțĭ suntŭ silițĭ sĕ se ajute cu servitorulŭ de cancelariă — care rupe vre-o câteva vorbe romănescĭ, — ca sĕ pótă pricepe pe bietulŭ Românŭ.

Aicĭ la noi, ca nicăirĭ în lume, te judecă la spêndurătore fără ca sĕ te poțĭ apĕra, căcĭ tu nu pricepĭ unguresce și apĕrătorulŭ te apĕră unguresce, procurorulŭ te acusă unguresce și judecătorulŭ te judecă unguresce și apoi ca ironie a legei te întrebă, după ce s'a sfĕrșitŭ pledoaria, décă nu ai sĕ mai adaugĭ și tu ceva la aceea ce a disŭ apĕrătorulŭ seu procurorulŭ.

Te ducĭ la vre-o judecătoriă și eștĭ silitŭ sĕ subscri protocolulŭ, în care țĭ-ai datŭ fasiunea, cu tóte că nu pricepĭ o bóbă unguresce și nicĭ nu ai încrederea, că celŭ ce țĭ-a luatŭ fasiunea te-a priceputŭ pe deplinŭ și de multe orĭ eștĭ silitŭ sĕ și jurĭ pe aceea ce s'a luatŭ la protocolŭ. Și cu tóte acestea esistă legĭ, în carĭ se spune apriatŭ, că și limba nóstră trebue respectată. Der cine se mai gândesce la respectarea legilorŭ, când e vorba de biata limbă românéscă. Le calcă ministrulŭ și camera ilŭ aprobă, le calcă orĭ-ce amploiatŭ ba încă îșĭ face meritŭ dintr'aceea, că'țĭ spune când te ducĭ la elŭ sĕ te plângĭ că *„nem tudok oláhul“* (nu sciu românesce).

S'a întêmplatŭ nu numai odată cu câte unŭ amploiatŭ dela gară sĕ nu voiască a'țĭ da biletŭ de drumŭ fiindŭ că nu i l'ai fostŭ cerutŭ în limba maghiară. Și décă nu-țĭ place acésta, apoi te trimite la „Rumunya“.

Ne potŭ trimite ei în „Rumunia“, deră și asta sĕ o scie, că noi Românii de aicĭ suntemŭ legațĭ de pămêntulŭ acesta prin sângele ce l'au vĕrsatŭ moșii și strămoșii noștri pentru apĕrarea lui și ilŭ iubimŭ prea multŭ și de órece celorŭ ce te trimitŭ la „Rumunia« nu le trăsnesce prin capŭ sĕ te trimită cu pămêntŭ cu totŭ, apoi sĕ scie, că noi nu ne vomŭ deslipi nicĭodată de acestŭ pămêntŭ. (Aplause).

Aceste neîndreptățirĭ precum și altele ce le-a mai amintitŭ d-lŭ raportorŭ alŭ delegațilorŭ D-Vóstră, dér cu deosebire legea aceea nedréptă făcută pentru Ardealŭ, căcĭ cu tóte că Maghiarii au decretatŭ în contra voinței nóstre uniunea Ardealului cu Ungaria, totușĭ o lege electorală este pentru alegĕtorii din Ungaria și cu totulŭ alta pentru Ardealŭ — precum și împrejurarea aceea, că la noi nu suntŭ alegerile libere, ci tóte se facŭ prin terorisărĭ și corupțiunĭ, au induplecatŭ conferința națională din Sibiiu a decide ca noi Ardelenii sĕ n'alegemŭ.

Noi, ceștia din fundulŭ regiu, nicĭ ideiă nu avemŭ despre terorisările și corupțiunile, ce se facŭ prin alte comitate, unde pe bieții alegĕtorĭ solgăbirĕii îi ducŭ cu gandarmii și cu frica îi facŭ sĕ voteze, pe alții îi îmbată și astfelŭ apoi iesŭ ca deputațĭ *toțĭ aleșii „nației“*.

Amŭ vĕdutŭ, Domnilorŭ, că conclusulŭ conferinței naționale din Sibiiu l'ațĭ luatŭ la cunoscință cu însuflețire. Insĕ acésta nu e de ajunsŭ, *trebue ca acestŭ conclusŭ sĕ-lŭ și punemŭ în lucrare.*

Face-vorŭ, Domnilorŭ alegĕtorĭ, contrarii noștrii încercărĭ sĕ Vĕ corupă și sĕ Vĕ îndemne la alegerĭ, dér sĕ Vĕ pădițĭ de *argintulŭ lui Iuda*, și sĕ Vĕ *aducețĭ aminte, că Iuda după ce a vêndutŭ pe Christosŭ s'a spêndăratŭ.*

Numai când noi vomŭ pune în lucrare conclusele nóstre și ne vomŭ opune la tóte ademenirile contrarilorŭ vomŭ dovedi că nu suntemŭ nisce netrebnicĭ, ci ómenĭ vrednicĭ și numai atuncĭ vomŭ învĕța pe dușmanii noștri sĕ ne prețuiască.

Și deórece nu suntŭ toțĭ alegĕtorii, până la unulŭ, ai acestorŭ cercurĭ de față, ca fie-care sĕ scie ce s'a făcutŭ atâtŭ în Sibiiu câtŭ și aicĭ în Brașovŭ propunŭ:

ca resoluțiunea conferenței din Sibiiu împreună cu hotăririle adunărei de adĭ sĕ se aducă de către comitetulŭ nostru electoralŭ în scrisŭ printr'unŭ apelŭ la cunoscința alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ Brașovului.« (Aplause sgomotóse prelungite.)

D-lŭ Parochŭ **B. Baiulescu** a vorbitŭ cam acestea:

Domnilorŭ și Frațilorŭ! Asupra raportului făcutŭ de delegații nostri aleșĭ în adunarea generală din 19 Aprilie st. v. a. c. în persónele D-lorŭ Dr. Aurel Mureșianu, G. B. Poppŭ, Diamandi Manole, V. Voina, Alexe Verzea, V. Popea, Iosifŭ Comănescu și G. Proca, e de lipsă credŭ ca pe lângă tóte aplausele D-Vóstre date concluselorŭ conferinței generale din Sibiiu sĕ ne pronunțămŭ în specialŭ în conferința acésta.

Aflu eu că se cuvine a ne pronunța asupra a trei puncte și anume: asupra jertfei aduse de către delegațĭ, asupra ținutei nóstre politice și asupra păstrării solidarității, despre carĭ vĕ rogŭ a'mĭ da voiă ca în puține cuvinte sĕ vĕ presentezŭ părerile mele și pe basa lorŭ sĕ vĕ facŭ o propunere de conclusŭ.

Domnilorŭ și Frațilorŭ! Precum suntemŭ datorĭ sĕ ajutămŭ pe Românii carĭ nu sciu sĕ-șĭ apere drepturile lorŭ; precum suntemŭ datorĭ a jertfi banĭ și timpŭ pentru ca sĕ scăpămŭ de ruină și sĕ ne ridicămŭ la valóre: așa s'au obligatŭ delegații nostri și au jertfitŭ ostenelă, banĭ și timpŭ și au mersŭ pentru noi la Sibiiu spre a se consulta cu delegații tuturorŭ alegĕtorilorŭ românĭ din Ardealŭ și Ungaria spre a ridica demnitatea națională și pentru a se chibzui cum se apere drepturile nóstre naționale. Dênșii au adusŭ jertfă. Jertfa, D-lorŭ, este o necesitate neapĕrată pentru a puté câștiga drepturĭ. Trebue sĕ o înțelegemŭ. Când vomŭ avea bărbațĭ luminațĭ și de inimă, carĭ se vorŭ jertfi, atuncĭ vomŭ câștiga drepturĭ. Alte națiunĭ prin jertfă au câștigatŭ drepturile ce le folosescŭ. Pentru jertfă și caracterŭ trebue sĕ facemŭ scólă. Pentru a face jertfe însĕ D-lorŭ, trebue însuflețițĭ ómenii și acesta se póte numai prin recunoscința nostră și mulțămita către cei ce aducŭ jertfe marĭ.

Totŭ asemenea trebue sĕ avemŭ o hotărire resolută și o pĕtrundere despre ținuta nóstră. Vorŭ veni mulțĭ alegĕtorĭ români în ispită, însĕ în locŭ sĕ lămuresce aurulŭ. De prisosŭ e avere, de prisosŭ e postulŭ și posiția decă nu are omulŭ și onóre. Onórea și caracterulŭ se dovedescŭ prin ținuta neșovăitóre, prin arătare că nicĭ posturĭ nicĭ banĭ nu au clătinatŭ pe Românŭ dela ținuta sa firmă, dela ținerea promisiunei și respectarea concluselorŭ carĭ s'au luatŭ cu concursulŭ lui. Fiindŭ elŭ tare ca stânca, va câștiga respectulŭ luptătorilorŭ. Da vomŭ perde póte interese micĭ déră vomŭ câștiga interese marĭ. Astfelŭ se vorŭ convinge și adversarii că cu momelĭ nu vorŭ puté face nimica cu Românii. Mai curêndŭ séu mai târdiu făcêndŭ astfelŭ de scólă și dovedindu-o ne vomŭ puté apropia pe basa respectului reciprocŭ și a drepturilorŭ egale.

D-lorŭ! Prin solidaritatea Românilorŭ din Ardélŭ și Ungaria în ținuta lorŭ politică mai alesŭ dela anulŭ 1881 încóce amŭ câștigatŭ încrederea în noi înșine fiindŭ toțĭ laolaltă și la bine și la rĕu orĭ unde vomŭ fi; Amŭ câștigatŭ respectulŭ guvernului și a altorŭ națiunĭ, ai cărorŭ membri îi vedemŭ că mergŭ solidarĭ în politică, solidarĭ în apĕrarea intereselorŭ naționale, bisericescĭ și scolare. Sĕ luămŭ esemplu și sĕ facemŭ o scólă în acésta privință, așa, că nicĭ unŭ membru sĕ nu fiă desertorŭ nicĭ unulŭ sĕ nu rĕtăcéscă.

Modulŭ și mijloculŭ ca sĕ ajungemŭ acestŭ scopŭ este: că toțĭ alegĕtorii sĕ scie ce concluse s'au luatŭ și fiecare alegĕtorŭ sĕ promiță în fiecare satŭ alesului lorŭ din comitetulŭ electoralŭ, că va ține solidaritatea. In acestŭ modŭ vomŭ avé votulŭ și promisiunea fiecăruia.

In vederea acestora permitețim sĕ facŭ și sĕ vĕ recomandŭ spre primire următórea propunere:

Adunarea alegĕtorilorŭ românĭ din orașulŭ și comitatulŭ Brașovŭ ia spre plăcutŭ sciință raportulŭ delegațilorŭ acestei adunărĭ trimișĭ la conferența națională din Sibiiu, ținută în 25, 26 și 27 Aprilie a. c. exprimându-le mulțămita sa cordială pentru ostenéla și atitudinea lorŭ leală și națională, ce au observat'o la acéstă conferență.

Mai departe declară acéstă adunare, că ține nestrămutatŭ la programa națională din 1881 și 1884, primită de nou în conferența națională ținută în Sibiiu in 25, 26 și 27 Aprilie v. 1887 și aderéză pe deplinŭ la conclusele luate în acéstă conferență.

Tot-odată adunarea de adĭ însărcinéză comitetulŭ nostru a lua tóte mĕsurile spre cea mai bună și fidelă esecutare a acestorŭ concluse.

Adunarea mai decide, ca acestŭ conclusŭ sĕ se introducă în protocolulŭ adunărei acesteia și biuroulŭ sĕ-lŭ comunice tuturorŭ comitetelorŭ cercuale din comitatulŭ Brașovŭ. — (viue aplause și aprobărĭ).

V.-preș. *Simionŭ Damianŭ* esplică mai de aprópe propunerea d-lui B. Baiulescu și o susține.

D. *Iónŭ Lengĕrŭ* face unŭ amendamentŭ la propunerea d-lui Voina, cerênd ca apelulŭ comitetului sĕ se triméță fie-cărui alegĕtorŭ în parte; ear câtŭ pentru a doua parte a propunerei d-lui Baiulescu dice, că nu e bine ca adunarea sĕ-șĭ mai esprime aderarea la ceea ce s'a făcutŭ în Sibiiu, înțelegêndu-se acésta de sine căcĭ deja când s'au alesŭ delegații pentru conferența din Sibiiu alegĕtorii au declaratŭ că vorŭ adera la hotăririle acestei conferențe.

V.-preș. Sim. *Damianu* dice, că e fórte la locŭ propunerea d-lui Baiulescu, de órece printr'însa se constată numai faptulŭ, că alegĕtorii românĭ din acestŭ comitatŭ ținŭ strînsŭ la programa și la solidaritatea națională. Afară de asta adunarea de adĭ fiindŭ multŭ mai numĕrósă, între alegĕtorĭ suntŭ mulțĭ, carĭ n'au asistatŭ la adunare când s'au alesŭ delegații, asemenea nu puteamŭ sci cu siguritate înainte ce concluse se vorŭ lua la Sibiiu.

In urma acésta adunarea primesce propunerea d-lui Voina cu amendamentulŭ d-lui Lengĕrŭ, ér propunerea d-lui Baiulescu o primesce érășĭ *unanimŭ*, făr' de nicĭ o modificare.

Terminându-sĕ alŭ doilea punctŭ alŭ ordinei de di, d. vice președinte Damianŭ a invitatŭ pe d-lŭ președinte sĕ 'șĭ reocupe loculŭ, urmândŭ la desbatere alŭ treilea punctŭ alŭ ordinei de di, privitorŭ la organisarea alegĕtorilorŭ noștri. Adunarea a decisŭ ca acéstă cestiune sĕ se lase în grija comitetului.

Președintele, mulțămindŭ alegĕtorilorŭ pentru căldurósa participare la adunare, îi rogă ca sĕ sprijinéscă comitetulŭ și de aci încolo în lucrările sale, care au ca țintă asigurarea viitorului lorŭ și alŭ urmașilorŭ lorŭ și finesce cu cuvintele: sĕ ne revedemŭ cu bine!

Adunarea a fostŭ într'adevĕrŭ impunĕtóre prin ordinea, disciplina și entusiasmulŭ ce a domnitŭ în ea, dovadĕ că solidaritatea dintre noi sĕ 'ntăresce pe di ce merge. Pe fața fiecărui alegĕtorŭ strălucea bucuria, vĕdêndŭ cum sĕ intereseză bărbații lorŭ cu carte de sórtea lorŭ și cum îi adună împrejurulŭ lorŭ, pentru ca printr'o comună lucrare sĕ 'șĭ elupte drepturile. Acesta e unu bunŭ semnŭ pentru viitorŭ!

SCIRILE DILEI.

Comandantulŭ de corpŭ feldzm. br. *Schönfeld*, după ce a inspectatŭ garnisóna din Brașovŭ, s'a dusŭ la Clușiu ca sĕ inspecteze și trupele de acolo.

—x—

Din *Ighiu* s'a trimisŭ ministrului de interne următórea plângere telegrafică: „In urma inundării comunicațiunea e totalŭ întreruptă în mai multe comune; fisolgăbireulŭ Köblös merge de mai multe dile de cortesesce; poporațiunea cere pedepsirea și grabnica lui transferare.“ — Par'că ministrulŭ n'ar avé nevoiă tocmai de asemenea giuvaere!

Junimea română.

Din Carpațĭ, Maiu 1887.

„Audiatur et altera pars“ diceau străbunii noștri, când deliberau asupra unei cestiunĭ interesante. Permiteți-ne der, ve rugămŭ, D-le Redactorŭ, a se audi și vocea nóstră cu respectŭ la obiectulŭ, ce ațĭ binevoitŭ a'lŭ tracta la primulŭ locŭ din iubita nóstră „Gazetă“ Nr. 97 dela 3/15 Maiu 1887. — Ațĭ atinsŭ aci córda acelei, părțĭ constitutive din corpulŭ națiunii nóstre, despre care se dice, „că creéză viitoriulŭ ei.“

Recunóscem, că junimea de astădĭ pusă față cu cea din 1848/9 este ca luna față cu sórele, trebue sĕ arunce umbră, trebue sĕ se ascundă dinaintea faptelorŭ mărețe sĕvĕrșite atuncĭ. Și óre ce sĕ fiă causa? Ore junimei de astădĭ sĕ-i lipséscă: »însuflețirea nobilă, mărinimósă, stĕruitóre, curagiósă, neînduplecată și energică în lupta pentru realisarea aspirațiunilorŭ drepte și sânte ale poporului?“ Mai nainte de-a respunde la acésta întrebare, fiă-ne iertatŭ a aminti aci unŭ faptŭ din marea revoluțiă francesă (1789—1815). Francia în acésta epocă ajunse pe piciorŭ de dușmăniă cu tóte statele europene. Avea armată bună, dér se aflau pe unele locurĭ și soldațĭ pe carĭ Francia îĭ desconsidera și negligia. Aceștĭ soldațĭ, pentru carĭ patria-mamă se părea că este numai mașteхă, a fostŭ d. e. corpulŭ francesŭ de vro 30,000 din Italia. Ajunsă Francia între leu și barosŭ trebui sĕ apeleze și la puterea acestorŭ soldațĭ lăsațĭ pe mâna sorții; le trămise pe celŭ d'intâiu generalŭ alŭ sĕu, pe Napoleonŭ. Acesta ca conducĕtorŭ îmbărbătându i prin vorbe și esemple de virtute și eroismŭ rarŭ, ajunse cu ei până sub zidurile Vienei. Insuflețirea cea nobilă pentru națiunea și patria francesă trăia ascunsă, ca cărbunele în spusă, în peptulŭ acestorŭ soldațĭ, până la venirea lui Napoleonŭ, genialulŭ conducĕtorŭ, când de o dată isbucnĭ cu putere.

Și acum cutezămŭ a rĕspunde la întrebarea ce

ne amŭ pusŭ mai susŭ, anumitŭ că: junimea şi astăḍi în aspiraţiunĭ şi sânţăminte este ca şi cea din 1848/9? Mintea sănĕtósă ne spune, că intr'unŭ timpŭ aşa de scurtŭ sângele apă nu s'a pututŭ face. Precum însĕ, cei 30,000 Francesĭ fără Napoleonŭ, fără conducĕtorŭ destoinicŭ, n'au pututŭ ajunge sub zidurile Vienii, aşa nicĭ junimea de astăḍĭ nu va pute ajunge la mărirea junimii din 1848/9 până atuncĭ până când conducĕtorĭ zeloşĭ şi energicĭ, demnĭ de luptătorii de atuncĭ, nu se vor pune în fruntea ei, cu mintea lorŭ cea bĕtrână, precum au făcutŭ bĕtrânii. Ce folosŭ dă corpulŭ din mânĭ şi din picióre, decă capulŭ dórme, orĭ de nu dórme sufere a i se lega corpulŭ, mânile şi piciórele în lanţurĭ

A fostŭ mare junimea în acea epocă strălucită, căcĭ a avutŭ conducĕtorĭ marĭ. Aceştia au muritŭ ér noi amŭ rĕmasŭ orfanĭ. Când vedemŭ, că ne merge rĕu, punemŭ vina unii pe alţii, ne certămŭ ca copii, ce dau la procesŭ asupra avutului rĕmasŭ dela părinţii lor, apucămŭ pe căi rătăcite, căci,... ne lipsesce povaţa părintéscă.

Sĕ oglindămŭ lucrulŭ prin câteva casurĭ. In ajunulŭ conferenţei naţionale dela Sibiiu a c. amŭ participatŭ şi noi la adunările legale ale Românilorŭ alegĕtorĭ din Comitate. *Amŭ dusŭ cu noi la acele adunărĭ din poporŭ pe acei indiviḍĭ*, carĭ aveau dreptŭ de alegere. Ajunşĭ la oraşŭ şi în conferinţă aşteptamŭ dela conducĕtorii noştri din centre, ca prin vorbirile lorŭ — à la Bărnuţŭ — sĕ ne desfăşure evangeliulŭ de a cărui precepte avemŭ sĕ ne ţinemŭ în lupta nóstră legală. Amŭ rĕmasŭ cu aşteptarea. Păşeşte intr'aceea cutare omŭ june şi cere cuvêntulŭ sĕ vorbéscă, ca sĕ audă şi poporulŭ ceva şi sĕ scie pentru ce a venitŭ la oraşŭ. Presidiulŭ însĕ îlŭ provocă sĕ fiă scurtŭ şi la obiectŭ. Cu alte cuvinte, sĕ-ţĭ pună scăluşŭ în gură. Primarulŭ, (Polgármesterulŭ) fiindŭ presentŭ, şopteu unii, ar pute sista conferinţa. Şi óre în casulŭ acesta nu câştigămŭ noi mai multŭ de câtŭ aşa, că ne-amŭ adunatŭ numai ca sĕ ne vedemŭ unii pe alţii? Ba da! Cu o dovadă mai multŭ putemŭ pune în faţa Europei despre lăudatulŭ constituţionalismŭ maghiarŭ.

După conferinţă eşimŭ cu plugarii noştri prin oraşŭ. Vremile bĕtrâne póte au săditŭ în inima junelui şi a plugarului românŭ sătenŭ credinţa, după care elŭ privesce în »*domnĭ românĭ mai bĕtrânĭ de pe la oraşe*“ pe nisce părinţĭ ai naţiunii şi ai patriei. Conchidŭ dér că precum tata mai are de spusŭ fiilorŭ sĕĭ şi lucrurĭ familiare, aşa şi aceştia ii vorŭ îmbărbăta şi indulci cu sfaturile lorŭ şi le vorŭ da direcţia pentru viéţă. Căḍĭ doră chiar D-vóstră a-ţĭ ḍisŭ intr'unŭ numĕrŭ din iubita nóstră „Gazetă« că-i uşorŭ a critica pe unŭ bietŭ de „preotŭ« orĭ „dascăiŭ“ dela sate, dér asta nu-i destulŭ, ci trebue sĕ-lŭ şi luminămŭ şi învĕţămu noi cei din centre. Dér vai de luminarea şi învĕţătura aceea! Orăşanu-i orăşanŭ, sătenu-i sătenŭ. Cela-i în cerŭ, cesta pe pămêntŭ — onóre esceptiunilorŭ! Ia-ţĭ, june, plugarii, du-te cum ai venitŭ şi fă cum vei sci. Tu şi poporulŭ ca totdeuna aşa şi astăḍĭ păşescĭ pe marea suferinţelorŭ naţiunii române, păşescĭ către pretinsulŭ tĕu salvatorŭ prin mijloculŭ valurilorŭ celorŭ turbate. Vréi sĕ fi una cu conducĕtorulŭ tĕu. Conducĕtorulŭ Apostolilorŭ însĕ, Christosŭ, a întinsŭ mână de ajutorŭ lui Petru, când era sĕ se inece; bĕtrânii cei marĭ şi învĕţaţĭ ai anului desŭ memoratŭ 1848/9 au datŭ mâna conducĕtóre junimei şi poporului românŭ, scoţendu-lŭ prin mijloculŭ valurilorŭ sĕlbatice la portulŭ mântuirii. Coducĕtorii tĕi de astăḍĭ te intémpină cu dispreţulŭ, ignorarea şi îngâmfarea lorŭ.

Cu tóte aceste junimea şi astăḍĭ dă jertfe din sînulŭ sĕu, ca şi mai nainte, luptă şi astăḍĭ lupta legală pentru dreptele pretensiunĭ ale poporului sĕu, nu caută alŭ sĕu, ci binele comunŭ.

Au dóră ticnéla lorŭ şĭ-au căutat'o tinerii românĭ şi în 1884/5, când s'au espusŭ pentru o causă comună românéscă, de au ajunsŭ a fi huiduiţĭ din tóte scólele mai însemnate şi deschilinitŭ din Universitatea clujiană şi pestană? Câţĭ i-au tinsŭ atuncĭ mână de ajutorŭ, câţĭ au fostŭ cu junimea?

Noi, cei ce trăimŭ la ţéră, scimŭ şi vedemŭ, cum mulţĭ din tinerii noştri, carĭ au absolvatŭ orĭ facultatea teologică, orĭ juridică, orĭ altă póte cu unŭ succesŭ în studii şi moralitate esemplară suntŭ siliţĭ a-şĭ părăsi ţéra, ca peritorĭ de fóme, orĭ în casulŭ celŭ mai bunŭ a-şĭ câştiga pânea de tóte ḍilele ca celŭ din urmă plugarŭ cu lucrulŭ de câmpŭ alŭ braţelorŭ sale. De aceea poporulŭ despre tinerimea lui cea învĕţată ḍice că: *nice-i gazdă pe moşiă, nice-i slugă pe simbriă, nice-i omŭ parte sĕ-i ţiă.*

Nu mulţĭ anĭ înainte de acésta într'unulŭ din oraşele de frunte din patria nóstră, éraşĭ pentru o causă legală de interesŭ comunŭ româneseŭ, junimea — bona fide — că va fi sprijinită şi condusă de cei mai marĭ, se angajase la luptă mai ântêiu cu o magnificenţă, apoi cu o eminenţă unguréscă. Vexările, nenorocirile şi sacrificiile, ce au trebuitŭ sĕ le suporte tinerii noştri, nu i-au intimidatŭ de locŭ.

Ce s'a întêmplatŭ însĕ? A venitŭ o Escelenţă românéscă, care deşi cu multă bunătate, totuşĭ ii admonià, provocându-i sĕ nu mai încerce sĕ facă nicĭ unŭ pasŭ mai multŭ în causa aceea.

Dér a continua, pentru junime însemnă „infandum renovare dolorem.«

Din cele espuse până aicĭ credŭ, că póte vedé orĭ cine, că junimea scie lucra şi suferi şi cumcă s'a nisuitŭ, se nisuesce şi se va nisui a fi totdéuna la culmea misiunii sale.

Décă cu tóte acestea succesele luptei legale ale junimei nóstre de astăḍĭ suntŭ aşa de neînsemnate, încâtŭ nu o potŭ ridica mai pe susŭ de: »rolulŭ unui spectatorŭ, care aştéptă cu multa interesare terminarea dramei“ causa e uşorŭ de aflatŭ.

Cei mai marĭ ai nostri pironescŭ junimea pe cruce, îi punŭ scăluşŭ în gură, catenă pe mânĭ şi pe picióre. Inimiculŭ armatŭ cu lancea — ca ostaşulŭ păgânŭ, ce a impunsŭ cósta lui Christosŭ, — stă sub cruce, păzesce mişcarea ei, rânjesce dinţii, ameninţă cu arma şi ar străpunge-o, de cumva nu şĭ-ar aduce aminte, de nu s'ar teme póte, că din sângele crucifixului va rĕsări mântuirea, adecă egala îndreptăţire a naţiunii românescĭ.

Mişcarea electorală.

In *Oraviţa* e candidatŭ guvernamentalulŭ Gustav Vizsoly. In deputaţiunea de 12, condusă de Sĕrbulŭ Gyurgyevicĭ, au fostŭ şi Românĭ(?), celŭ puţinŭ aşa spune »Pester Lloyd“, că pe lângă „eljen“ s'a strigatŭ şi „*setreasca*“, când ea s'a dusŭ sĕ 'i comunice lui Vizsoli că-lŭ candideză. Din discursulŭ candidatului, care a suitŭ în cerŭ pe Tisza, accentuămŭ hazlia afirmare, că „echilibrulŭ în finanţe numai din causa periculelorŭ ce ameninţă din afară nu s'a pututŭ restabili“, altfelŭ — veḍi Domne — visteria ar inunda ministerulŭ finanţelorŭ de bănetŭ A mai ḍisŭ că ţéra stă materialicesce strălucitŭ. Sĕracile mii de emigranţĭ, de ce „bine“ fugŭ ei! — Poporulŭ românŭ e forte amăritŭ, că omenii lui cu carte, dér fără inimă, îi dă pe mânile Ungurilorŭ.

In *Bocşia* e candidatŭ Ludovic Tisza, cu concursulŭ fisolgăbiréului Fabry Janos, şi alŭ argaţilorŭ sĕi Petricŭ, Nemoianŭ şi preotulŭ Vasilie Popovicĭ, la carĭ s'au mai alăturatŭ şi preoţii Botoşiu şi Popa din Fizeşŭ. Şi aci poporulŭ e fórte iritatŭ pe aceştĭ preoţĭ fără sufletŭ.

In *Königsgnad* Nemţii l'au întêmpinatŭ pe Tisza cu „sĕ trăiască Brediceanu!« In Bocşia-română vr'o 60 copii de pre uliţă au fugitŭ înaintea convoiului din o margine a comunei până la cealaltă parte de către Vaşova séu ţiglăriă, totŭ băieţi de 6—12 anĭ, strigândŭ din resputerĭ „sĕ trăiască Brediceanu!« Totŭ aşa de rece a fostŭ primitŭ în tóte comunele. Poporulŭ românŭ e decisŭ sĕ respecte hotărîrile din Sibiiu.

In *Tapolcsany* e candidatŭ guvernamentalulŭ Dr. Szulyovszky. In discursulŭ sĕu programŭ ḍise că trebuescŭ desfiinţate ultimele resturĭ de dominaţiune feudală, precum: regaliele, banii fonciarĭ, arenda pe măcinatŭ, banii (chiria, taxa) pentru a sta undeva cu marfa orĭ cu şétra, vama la podurĭ.

In *Bistriţa* partida poporală săsésca a candidatŭ pe adv. Filkeny. Când în vorbirile adunărei s'a amintitŭ de Mocsary, unŭ „sĕ trăiască“ generalŭ rĕsună.

In *Mediaşŭ* partida poporală săséscă a candidatŭ pe profesorulŭ gimnasialŭ Schuster, ér partida săséscă guvernamentală pe loc. feldm. în pens. Mangesius.

In *Dedes* candidatulŭ guvernamentalŭ Kornel Abranyi ḍise, că ce privesce reguiarea finanţelorŭ, guvernulŭ preferă, cu privire la rĕsboiu, care nu se mai póte amâna multŭ timpŭ, sĕ trăiască în pace cu Austria, decâtŭ ca din causa intereselorŭ financiare ale Ungariei sĕ vină în conflictŭ cu cealaltă jumătate a monarchiei.

In *Budapesta*, cerculŭ VII., candidatulŭ Matlekovicĭ, delegatulŭ ungarŭ la tratările pentru încheiarea convenţiei comerciale cu România, vorbindŭ între altele şi despre rĕsboiulŭ vamalŭ cu acestŭ statŭ, dise că prin mĕsurile ce s'au luatŭ în contra României, comerciulŭ acesteia cu vestulŭ e paralisatŭ. Dér şi România a îngreuiatŭ esportulŭ nostru; unele ţinuturĭ, care'şĭ aveau consumenţii lorŭ regulaţĭ pe pieţele române, au ajunsŭ acum pentru câtva timpŭ în perplexitate, ba chiar şi întreprinderile nóstre de comunicaţiune nu suntŭ într'o situaţiune favorabilă. Ḍice că ar puté dovedi că, décă nu s'a încheiatŭ până acum convenţia, causa e România, care are pretenţiunĭ esagerate, ér nu monarhia austro-ungară şi încă şi mai puţinŭ guvernulŭ ungurescŭ. Vorbindŭ despre situaţia politică esternă, ḍise, pacea nu o putemŭ susţiné altfelŭ, decâtŭ pregătindu-ne continuu de rĕsboiu.

In *Baia de Crişŭ* păşesce ca candidatŭ Hollaky în contra candidatului naţionalistŭ Petru Truţa.

In *Budapesta* partida lui Trefort, cerculŭ IV, şi partida lui Busback, cerculŭ VI, au trăitŭ lume albă la 1 Iunie, bêndŭ şi mâncândŭ totŭ dreptŭ arvună.

In *Făgăraşŭ* suntŭ candidaţĭ Anton Boer şi Al. Ullman, guvernamentalĭ. S'a datŭ dreptŭ arvună unŭ banchetŭ de 200 tacâmurĭ. Ullmann în vorbirea sa ḍise, că justiţia nóstră e greóiă şi scumpă, şi uneorĭ judecătorii şi organele judecătorescĭ, nefiindŭ ómenĭ de încredere, potŭ pricinui multe plângerĭ drepte. Dér are speranţa că actualulŭ ministru de justiţiă, partida liberală şi dieta vorŭ „înlătura« relele. Noulŭ codice civilŭ şi procedura penală ce se vorŭ întroduce au o destinaţiune politică estraordinarŭ de importantă: au sĕ complecteze uniunea Ardealului. Doresce vorbitorulŭ sĕ trăéscă a vedé esecutată definitivŭ unirea, înlăturându-se codicele civilŭ austriacŭ şi procedura civilă austriacă; care esistă şi aḍĭ în Ardealŭ. Mai ḍise apoi — ceea ce viséză toţĭ »patrioţii“ — că Ungaria are o mare misiune culturală.

In *Haţegŭ* e candidatŭ guvernamentalŭ alŭ „nemeşilorŭ“ br. Al. Nopcsa.

In *Cojocna*, într'o adunare electorală, protopopulŭ românŭ gr. cat. — spune o fóiă unguréscă — s'au declaratŭ contra cadidatului partidei liberale. Fóia unguréscă deduce de aci, că amintiţii protopopĭ n'arŭ considera pasivitatea ca obligatóre şi pentru dênşii. Noi credemŭ că fóia „patriotică« se înşélă amarŭ.

Ni se scrie, că în cerculŭ *Betlénului*, Solnocŭ-Dobêca, guvernamentalii ungurĭ arŭ avé de gândŭ ca tocmai mâne în ḍiua de Rusaliile nóstre sĕ'şĭ pună candidatŭ de deputatŭ dietalŭ. Se ḍice că mai mulţĭ alegĕtorĭ românĭ au primitŭ învitarea, adecă provocarea de a participa la alegere. Ḍicemŭ, împreună cu celŭ ce ne scrie, alegĕtorilorŭ românĭ: fiţĭ cu băgare de sémă şi feriţi-vĕ de ademenirile duşmanilorŭ.

Ministrulŭ de interne a adresatŭ comitetelorŭ electorale centrale din ţéră admoniarea, ca sĕ procédă cu cea mai mare economiă privitorŭ la cheltuelile electorale ce are a le restitui guvernulŭ. Foile guvernamentale ḍicŭ că acéstă admoniare privesce locurile de alegere, care pe câtŭ se póte sĕ se caute în edificii, ce aparţinŭ municipiilorŭ şi nu costă nimicŭ. Negreşitŭ că banii trebuescŭ mai multŭ pentru mâncare, bĕutură şi pentru coruperĭ.

Intr'o altă circulară suntŭ provocate municipiile sĕ facă totulŭ spre a impedeca în cursulŭ agitaţiunii electorale orĭ ce agitaţiunĭ ilegale şi »duşmănóse« statului, turburărĭ ale ordinei etc. In contra acestora, décă s'arŭ întêmpla, sĕ se procédă în sensulŭ disposiţiunilorŭ esistente ale legii.

Şi fiindŭ că ministrulŭ a datŭ acéstă circulară, îi recomandămŭ următórele casurĭ: Din comitatulŭ de „modelŭ« i se scrie lui „Ellenzék“, că *solgăbirĕulŭ* din *Chechişŭ* a ordonatŭ tuturorŭ notarilorŭ din cerculŭ sĕu sĕ se presinte pe 28 Maiu înaintea sa pentru a-şĭ primi „poruncile referitóre la alegerĭ“. Şi óre de ce felŭ de „poruncĭ electorale' póte sĕ fiă vorbă când legea espresŭ opresce pe funcţionarii publicĭ de a juca rolŭ conducĕtorŭ în mişcările electorale?

Totŭ »Ellenzék“ scrie, că *solgăbirĕulŭ* din *Gilău* resuscitéză procesele vechĭ şi înfrică cu ele pe alegĕtorĭ. Unui alegĕtorŭ i-a minţitŭ că spesele unui anumitŭ procesŭ facŭ 80 fl. şi că aceste spese i se vorŭ ierta, décă se va alătura la partida guvernului; s'a descoperitŭ însĕ, că spesele acelui procesŭ nu facŭ 80 fl., ci numai 5 florinĭ 25 cr.

Minunate »giuvaere“ electorale tiszaiste!

TELEGRAMA PART. A „GAZ. TRANS.“

BAIA-MARE, 4 Iunie. — Scirile colportate despre mişcările electorale ale Românilorŭ sătmărenĭ suntŭ false şi apucăturĭ tendenţióse. Conferinţa Românilorŭ e convocată pe 9 Iunie. Informaţiunĭ amĕrunţite dela conferinţă vorŭ urma.

Dr. Lucaciu.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

ROMA, 4 Iunie. — In cameră a declaratŭ ministrulŭ de rĕsboiu, că guvernulŭ ţine strînsŭ la ţinta ocupaţiunei Massauahului şi nu-şĭ va retrage trupele. Restabilirea prestigiului trupelorŭ italiane este neapĕrată. In scopulŭ acesta se va presenta unŭ proiectŭ de creditŭ.

SEGHEDINŬ, 4 Iunie. — Astuparea rupturei stăvilarului s'a doveditŭ imposibilă. Din contră se ridică înaintea locului spartŭ unŭ stăvilarŭ de apĕrare în formă de cercŭ. Cu totulŭ potŭ sĕ fiă inundate 40,000 jugĕre în cealaltă parte situată mai aprópe. In contra funcţionarilorŭ societăţii de regulare s'a ordonatŭ cercetare.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 2 Iuniu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	102 9)
Rentă de hârtiă 5%	87.10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	115 25
Bonurĭ rurale ungare	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 60
Bonurĭ croato-slavone	104 50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99 50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122.40
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123 80
Renta de hârtiă austriacă	81 81
Renta de arg. austr.	82 75
Renta de aurŭ austr.	112 65
Losurile din 1860	136.50
Acţiunile băncei austro-ungare	886 —
Act. băncei de creditŭ ung.	288 —
Act. băncei de creditŭ austr.	284.70
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 97
Napoleon-d'orĭ	10.07
Mărcĭ 100 imp. germ.	62 75
Londra 10 Livres sterlinge	128 05

Cursulu pieţeĭ Braşovu
din 4 Iuniu st. n. 1887.

Bancnote româneseĭ	Cump.	8.70	Vend.	8 73
Argint românesc	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'orĭ	»	10 00	»	10 06
Lire turcescĭ	»	11.35	»	11.40
Imperialĭ	»	10.35	»	10.40
Galbenĭ	»	5 93	»	5.95
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102 -
„ „ „ 5%	»	98.—	»	99 -
Ruble Rusescĭ	»	113.—	»	114.¼
Discontulŭ		7—10% pe anŭ.		

2922/1887. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Steriu Constándin végrehajtatonak Popister Atyim és Fhauss György végrehajtást szenvedő elleni 138 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő a Földvári 545 számu tjkv. A + alatt 1—25 rendszám, a Földvári 522 sz. tjkv. A + alatt 1—13 rendszám illetve a Földvári 3425 szám tjkv. A + alatt 772/2 hlyr. szám és szintén Földvári 3416 számu tjkvben A + alatt 8991 és 8993/1, hlyr. számu fekvőkre az árverest 1051 frt. ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi Iunius hó 25-ik napján d. e. 9 órakor Földvári község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi November 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyministzeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1887. évi Április hó 2-ik napján a kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

PUBLICAŢIUNE.

Se aduce la cunoscinţă publică, că Marţi în 26 Maiu st. v. (7 Iuniu st. nou) 1887 la 10 óre a. m. se va ţiné la cancelaria comitetului parochială dela biserica St. Nicolae din suburbiulŭ Scheiu în Braşovŭ licitaţiune minuendă pentru ridicarea schelelorŭ (alaşelorŭ) trebuinciόse în scopulŭ reparării turnurilorŭ bisericei menţionate.

Condiţiunile de licitaţiune sĕ potŭ ceti la epitropulŭ d. Sterie Stinghe în suburbiulŭ Scheiu.

Braşovŭ, 18 (30) Maiu 1887.

Epitropia parochială a bisericei române ort. res. dela St. Nicolae.

2—3

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.